

[Foged.]

bliver de tusinder af virksomheder tilvejebragt, det bliver titusinder af borgere, der kommer ind i billedet, hvor man får dem til ligesom at vokse med det, fremfor at de skal have andre og større enheder til at arbejde for sig.

Det er grundlaget for, at vi vil se venligt på lovforslaget og tiltræde det, hvis ordningen administreres i den retning, at der ydes garantier fremfor lån.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen talte på ny om egnsudviklingsloven og sagde, at man kortlægger de muligheder, der er for arbejdspladser. Det er jo ikke det, der er årsagen til, at der er blevet, ja, næsten for mange arbejdspladser. Årsagen er, at den udvikling, der kom, sådan set gik imod egnsudviklingsloven; den fik ingen betydning, fordi udviklingen kom, som den kom. Hvis egnsudviklingsloven var blevet vedtaget på et tidspunkt, da arbejdsløsheden var stedse stigende, kunne den have gavnnet. Ja, lad være, om man har kunnet kortlægge enkelte ting, der har været til gavn, men jeg har nu ikke truffet nogen arbejder, der var flyttet „på bunden“, som vi siger på vestjysk, fordi egnsudviklingsrådet har henvendt sig til ham og sagt, at han skulle tage dette eller hint sted hen. Det er så lille et antal borgere, der er blevet vejledet, at man kan se bort fra det; det er udviklingen som helhed, fremfor egnsudviklingsrådet, der har været vejledende for den enkelte borger, og derfor — det siger jeg til den højtærede handelsminister — egnsudviklingen skal han ikke forjage sig med på vort initiativ.

Fanger: Den højtærede handelsminister ankede over mit udtryk, at det var et lotterispil, hvem der fik disse lån. Jeg brugte det, fordi det er små beløb i forhold til den totale investering, der sker her i landet, og derfor er det en tilfældighed, hvem der kan få, og hvem der ikke kan få disse lån. Og disse lån er jo en begunstigelse rentemæssigt set, hvis man kan få dem

på denne måde til 6 pct., medens man i banker og andre steder må give 8 pct.

Derimod er det rigtigt, som den højtærede handelsminister sagde, at der ofres en masse tid på at undersøge disse sager. Undersøgelserne er grundige og tager meget lang tid, der bliver sendt forespørgsler ud, det går fra den ene hånd til den anden, og afgørelserne trækker meget længe ud. Jeg er ikke i tvivl om, at denne administration koster mange penge, og hele dette apparat har man i gang, samtidig med at man jo nu har skabt alle de andre institutter, såsom Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, der jo netop skulle tage sig af denne opgave: at formidle og få gang i disse investeringer.

Aksel Larsen: Det var såmænd ikke for at få tak fra det ærede medlem hr. Foged, at jeg fastslog, at venstre i denne sag optræder på en liberal linje, medens det jo i tidligere sager ikke har optrådt synderlig liberalt. Naturligvis, hvis de private banker, vi har, trives, så fremmes den liberalistiske udvikling, det kan jeg godt gå med på, men vort synspunkt er jo ikke, at det er den udvikling, der bør fremmes. Det har heller ikke altid været venstres synspunkt. Når jeg tænker på forårets situation for landbruget, var det jo ikke ligefrem liberalistiske toner, der lød, hverken fra landboforeningerne eller fra venstre her i salen, idet man tværtimod ville have staten til at træffe foranstaltninger, således at landbrugerne fik større indtægter. Andet har jeg ikke at sige til det ærede medlem hr. Foged.

Men så har jeg det at sige til det ærede medlem hr. Fanger, at det er formodentlig rigtigt, at bankerne for at yde sådanne lån som dem, der er tale om i dette lovforslag, vil forlange 8 pct. i rente. Jeg synes så kun, det er godt, hvis staten er i stand til at låne ud til 6 pct. Jeg synes, det vil give en lettelse for den del af erhvervslivet, der måske trænger mest. Men ganske vist, når bankerne skal have så meget i rente, er det